

[Christmas Møller.]

dobbelte Bestemmelse: 10 Aar — 50 Aar — 65 Aar.

Hvis der altsaa blev Valg i Morgen, saa vilde Udgiften være 42 240 Kr. til disse saakaldte Pensioner med en Indtægt fra Pensionsbidraget, eller hvad man vil kalde det, paa 63 693 Kr. 50 Øre, altsaa ligefrem en Forretning for Staten. Ja, det er rigtigt.

Helt saa fint er det ikke for det høje Landsting, og det kan man heller ikke vente sig med den almindelige Behandling, Landstinget for Tiden er Genstand for fra Regeringens Side. Her vilde Stillingen være den, at i Landstinget, det gamle hæderværdige Ting, vilde der, hvis det opløstes i Morgen, være 12 Medlemmer, som kunde falde ind under Bestemmelsen om 19 Aar, 4 over 16, 1 mellem 13 og 16 og 2 over 10. For Landstinget vilde det betyde en Udgift paa 106 240 Kr. med en Indtægt af 32 470 Kr.

Nu er dette naturligvis ikke en Forsikringsberegning, for da maatte man jo tage alle de forhenværende Medlemmer og saa undersøge Alderstiden her i Tinget og deres egen Alder for at komme til en Beregning over, hvor meget Pensionsbidraget under disse Forhold vilde medføre. Men der kan næppe være nogen Tvivl om med de usikre politiske Tilstande, vi i hvert Fald har for Tiden, at baade 10 Aars Bestemmelsen og 50 og 65 Aars Bestemmelserne bevirker, at de $7\frac{1}{2}$ pCt. Bidrag, som aldrig kan kræves tilbage, vil betyde overmaade meget. Det tror jeg ikke, der kan være nogen som helst Tvivl om.

Men, siger man saa over for disse Betragtninger, det, man er saa utilfreds med, er, at Rigsdagsstillingen ved dette Forslags Gennemførelse faar Karakteren af en Tjenestemandsstilling. Jeg tror ikke saa forfærdelig meget herpaa. Jeg tror, at dette Ting og overhovedet Rigsdagen meget godt kan være bekendt at sige, at naar man virkelig skal ofre den Tid paa Rigsdagsgerningen, som er nødvendig, og som det høje Tings Medlemmer naturligvis gør, er det ogsaa givet, at saa gælder det overmaade mange Medlemmer, at deres Rigsdagsgerning vil, hvad der i og for sig ikke er saa meget at sige til, snarere føre dem til en ringere økonomisk Tilværelse end den, de kunde faa ved at udnytte deres Evner uden at være Rigsdagsmand.

Jeg vil gerne have Lov til at understrege, at hvis vi tænker paa Stillingen, saadan som den er, paa det almindelige, at en Mand bliver Rigsdagsmand i 30erne eller 40erne, paa et Tidspunkt, hvor vedkommende skal arbejde sig frem i sit eget Er-

hverv eller skal arbejde sig frem i en Tjenestemandsstilling, vil Rigsdagsvirksomheden meget ofte føre med sig ganske naturligt, at han standses i sin egen private Bane, og at hans økonomiske Forhold derfor bliver ringere og navnlig bliver ringere i Forhold til, hvad han eventuelt kunde have faaet af en pensionsgivende Tjenestemandsstilling eller kunde have sparet op til sin Selvpensionering.

Jeg vil ogsaa gerne have Lov til at understrege, at jeg giver meget lidt — den personlige Bemærkning maa jeg maaske gøre — for Betragtninger, som meget ofte fremsættes om Rigsdagsmænd og deres Stilling med Hensyn til Indkomsterne. Jeg vilde gerne, at det skulde være saadan her i Landet, at hvert eneste Menneske, som bliver kaldet til Rigsdagsmand af Vælgerne, virkelig skal kunne blive det og skal kunne gaa op i sit Arbejde uden at tænke paa, at derigennem bliver hans Stilling og hans Families og hans eventuelles Enkes Stilling ganske betydeligt ringere, end hvis han lod være med at modtage Hvervet. Der er efter min Opfattelse meget af en Overklassebetragtning i den Kritik, som man har set i Pressen over for dette saare beskedne Forslag.

Det kan godt være, man kunde have ordnet Tingene paa anden Maade, det skal jeg ikke sige noget om; men nu er man altsaa enedes om dette, og jeg tror, at vi aldeles ikke gennem dette skaber en Ordning, hvorefter Vælgerne ikke staar fuldkommen frit over for deres Rigsdagsmænd og ikke har Frihed til at tage Stilling til deres Synspunkter, men kun tænker paa denne virkelige meget beskedne Efterlønsordning.

Jeg kan derfor paa Flertallets Vegne anbefale Forslaget til hurtig Gennemførelse. Det har været overvejnet, Ministeren har stillet sit Forslag paa Grundlag af en Aftale, og denne Aftale er det rimeligt og naturligt at gennemføre, saaledes som det store Flertal i Udvalget stiller Forslag om. Jeg tror, der herigennem er givet Rigsdagsmedlemmerne et Honorar, som i Forhold til Prisniveauet o. s. v. i Dag er passende, og der er givet en Efterløn for de Medlemmer af Rigsdagen, som igennem mange Aar, mere end 10, har ofret den væsentligste Del af deres Livsgerning paa dette Arbejde. Jeg tror ikke, at man med Rette kan sige, at der er noget urimeligt heri.

Aksel Larsen: Jeg kan paa mit Partis Vegne ganske tiltræde den ærede Ordførers (Christmas Møller) Bemærkninger vedrørende det første Lovforslag, Forslag til Lov